

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย:

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย.ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ:

คณะศึกษานาฏศิลป์. อุลลภณ. กรุงเทพมหานคร : ศุภสภา, ๒๕๓๗.

คณะศิษย์.ตามรอยโพธิญาณ.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์ศุภสภา, ๒๕๓๕.

นิตยา เงินประเสริฐ. ทฤษฎีองค์การแนวการศึกษาเชิงบูรณาการ.พิมพ์ครั้งที่ ๓

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๒.

พระโพธิญาณเถระ (ชา สุภัทโท).กบเผ่าหนึ่งเผ่ากอบัว. สำนักพิมพ์ธรรมสภา, ม.ป.ป.

พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต).พุทธศาสนากับสังคมไทย.กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภา, ๒๕๒๘.

พระโพธิญาณเถระ.รวมพระธรรมเทศนาหลวงพ่ocha.กรุงเทพมหานคร:ธรรมสภา,๒๕๔๐.

พระสุชา สมปชาโน.ตามรอยพระโพธิญาณ ชีวิตพระกรรมฐานในป่าพง.กรุงเทพมหานคร : บจก.TQP,๒๕๔๘.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต).กาลานุกรมพระพุทธศาสนาในอารยธรรมโลก.พิมพ์ครั้งที่ ๓,กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ผลิธัมม,๒๕๕๒.

พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต).ความเป็นกัลยาณมิตรของหลวงปู่ชา. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสหธรรมิก,๒๕๓๙.

พระราชธรรมนิเทศ (ระแบบ จิตญาโณ).ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา. พิมพ์ครั้งที่ ๔, กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒.

พระเอกชัย อิสสโร.ร่วมเงาวัดหนองป่าพง.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์ศุภสภา, ๒๕๓๒.

พงศสันห ศรีสมทรัพย์,รศ. ชลิดา ศรีมณี,รศ.หลักการจัดองค์การและการจัดการ.พิมพ์ครั้งที่ ๕, กรุงเทพมหานคร : ห.จ.ก. แสงจันทร์การพิมพ์, ๒๕๓๑.

บุญทัน ดอกไธสง,ดร.การบริหารเชิงพุทธ (กระบวนการทางพฤติกรรม).กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๘.

แสวง อุดมศรี. การปกครองคณะสงฆ์ไทย.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

บรรจบ บรรณรุจิ.พุทธประวัติ ประสูติ ตรัสรู้.กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

ปรีชา ชางขวัญยืน.ทรรศนะทางการเมืองของพระพุทธศาสนา.กรุงเทพมหานคร :
บริษัทสามัคคีสาสน จำกัด, ๒๕๔๐.

ปีเตอร์ เอฟ ดรักเกอร์.การบริหารจัดการในศตวรรษที่ ๒๑.แปลโดย ผศ.ชื่นจิตต์ แจ่มเจนกิจ.
กรุงเทพมหานคร : บริษัทเออา บิสิเนสเพลส จำกัด, ๒๕๔๔.

ทองใบ สุตชาวี,ผศ.ดร. ทฤษฎีองค์การ : วิเคราะห์แนวความคิด ทฤษฎี และการประ
ยุกต์.พิมพ์ครั้งที่ ๒, พิมพ์ที่ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราช
ภัฏอุบลราชธานี,๒๕๔๒.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ.องค์การและการจัดการ ฉบับมาตรฐาน.กรุงเทพมหานคร :
บริษัท ธีระพลม และไซเทกซ จำกัด, ๒๕๓๙.

มัลลย์ หุะนันทน,ศ.หลักบริหาร.กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สวนทองถิ่น,๒๕๐๘.

ราชบัณฑิตยสถาน.พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒.กรุงเทพมหานคร :
นานมีบุคคัลลิเคชั่นส์, ๒๕๔๖.

ราชบัณฑิตยสถาน.พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา.กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์,
๒๕๒๔.

รวมพระธรรมเทศนาของหลวงพ่ocha (พระโพธิญาณเถร).เรื่อง ปัจฉิมกถา. กรุงเทพมหานคร :
อักษรสยามการพิมพ์,๒๕๓๙.

วุฒิชัย จำนง.แนวความคิดเรื่องพฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพมหานคร : หางหุ้นสวนจำกัด
บำรุงสาสน, ๒๕๒๐.

สมาน รังสียกฤษฎา และสุธี สุทธิสมบุญ.รวบรวมและเรียบเรียง.หลักการบริหารเบื้องต้น.
พิมพ์ครั้งที่ ๑๙, กรุงเทพมหานคร : จัดพิมพ์โดยสวัสดิการสำนักงาน ก.พ., ๒๕๔๔.

สมคิด บางโม.องค์การและการจัดองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ ๓, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
วิทย์พัฒน์, ๒๕๕๐.

แสวง อุดมศรี.การปกครองคณะสงฆ์ไทย.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

สัมพันธ์ ก้องสมุทร.พระอาจารย์ชา สุภทฺโท ยอดนักรบหนองป่าพง.กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ธรรมชาติ, ๒๕๓๕.

อับราฮัม มาสโลว.การบริหารแบบมาสโล.แปลโดย พันโทอานันท์ ชินบุตร,กรุงเทพมหานคร :
อักษรการพิมพ์,๒๕๔๗.

(๒) วิทยานิพนธ์

กัลยา เนติประวัติ. “การยอมรับรูปแบบการจัดองค์การทางสังคมแบบใหม่ตามหลักการบริหาร
กิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีในองค์การภาครัฐ : ศึกษากรณีสำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข”.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย
: มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๔.

จิราพร เนติธาดา. “วิธีการถ่ายทอดธรรมะของหลวงพ่ocha สุภทฺโท”.วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร
มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๒.

ไชยวุฒิ วุฒิวิริยะ. “การจัดองค์การที่เหมาะสม : ศึกษากรณีสำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
กรมการปกครอง”.วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๗.

บรรจง โสดาดี. “การใช้ตรรกะในวิธีสอนของพระโพธิญาณเถระ (ชา สุภทฺโท)”.วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาวิชาปรัชญา.บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
๒๕๔๖.

ทองพูน พานแก้ว. “การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนธรรมของหลวงพ่ocha สุภทฺโท กับท่าน
ฮุย เน้ง (เว่ยหลาง)”.วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาวิชาศาสนา
เปรียบเทียบ. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๑.

ทองคำ มากมี. “คำสอนและวิธีสอนของพระโพธิญาณเถระ”,วิทยานิพนธ์ศิลปะ
ศาสตร มหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๒.

พระยุกธนา รมณียธมฺโม. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์การจัดองค์กรคณะสงฆ์ในสมัยพุทธกาล”,
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง
กรณราชวิทยาลัย,๒๕๔๗.

พระมหาธรรมรัตน์ อริยธมฺโม. (ยศขุน) “การศึกษาเชิงวิเคราะห์หลักรัฐศาสตร์ที่มีใน
พระไตรปิฎก”, วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย:มหามกุฏ
ราชวิทยาลัย,๒๕๔๒.

พระมหาวิชาญ สุวิชาโน.(บัวบาน) “ศึกษากระบวนการฝึกอบรมบุคลากรทางพระพุทธศาสนา
ของพระโพธิญาณเถระ (หลวงพ่ocha สุภทฺโท)”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร
มหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒.

พระครูปลัดอาทิตย์ อุตฺตเวที.(ชองดี) “การศึกษาแนวคิดและวิธีการปกครองคณะสงฆ์ของ
พระเทพโสภณ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต) : ศึกษาเฉพาะกรณีพระสังฆาธิการเขตปกครอง
ภาค ๒”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๗.

พระมหาสมพร อากาศโร (เหลาฉลาด). “การศึกษาอุปมาอุปไมยในคำสอนของพระโพธิญาณ
เถร (ชา สุภทฺโท)”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

พระอมรวิชัย ชاعرเมธี (บุตรสาว). “ศึกษาเทคนิคการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระโพธิญาณ
เถร (ชา สุภทฺโท)”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๗.

พระนพวรรณ ตู่ทอง. “การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนและวิธีการเผยแผ่ธรรมะของพระปา:
ศึกษากรณีศิษย์ผู้ได้รับการถ่ายทอดธรรมะจากหลวงพ่ocha สุภทฺโทและหลวงปู่เทสก์
เทสรังสี”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๕๐.